

Røde: Det nuværende Ministerium er som bekendt traadt til, efter at et Forsøg paa at danne et Ministerium paa et fælles Arbejde af alle Partier var glippet. Det Mandat, som Ministeriet derefter overtog, maatte være at træde i Stedet for et saadant Ministerium, da Tidens økonomiske Vanskeligheder kræver et Samarbejde mellem alle Partier. Partierne repræsenterer forskellige Interesser, forskellige økonomiske og sociale Principper, og det Valg, som fandt Sted, havde den Ejendommelighed efter de Programudtalelser, som fremkom fra de forskellige Partier, at det er lettere at paavise, hvad der var et Flertal imod indenfor Befolkningen, end det er at paavise, hvad der er et Flertal for. Vanskeligheden for det nuværende Ministerium vil altsaa ligge deri, om det som udgaaet af et eneste Parti, en ensidig Regering, vil være i Stand til at føle sig som en Regering, hvis Formaal ikke er at søge sin Basis i det enkelte Partis Anskuelser, men i hele Landets Tilstand. En saadan Opgave kan selvfølgelig løses ogsaa af en ensidig Regering og i saa Fald maaske snarest, naar den stiller sig uafhængig af alle andre Partier.

De nu forelagte Lovforslag udgør altsaa Ministeriets særlige Bidrag til Løsning af Kriseopgaverne, dets Bidrag, men hvis det skulde være det eneste, hvormed Krisen skulde søges løst, vilde det i sin Ensidighed være et nøjagtigt Modstykke til det ensidige Program, som den foregaaende Regering fremsatte og faldt paa. Den foregaaende Regering gik ud til Vælgerne og sagde: plus 10 Millioner, plus 6 Millioner, plus 8 Millioner, plus 9 Millioner og saa videre, i alt plus 124 Millioner; det er dette, der skal afhjælpe Krisen. Og da Vælgerne havde set paa dette Antal af Plustegn, faldt det daværende Ministerium. Dette Ministerium møder med minus 6 Millioner, minus 7 Millioner, minus 10 Millioner, minus 9 Millioner og saa videre, i alt minus 74 Millioner, og allerede hører man Tale om, at man agter at præsentere Vælgerne denne Række af Minus'er. Hvis disse Forslag var det eneste Program eller det eneste Bidrag, som Ministeriet kunde yde til Krisens Løsning, eller det eneste, som det vilde forhandle om, saa vilde ogsaa dette Ministeriums Tid betyde den samme Tidsspilde, som Ministeriet Stauings i det sidste Aar udgjorde.

Hvis de to Yderpartier, repræsenterede af den højtærede Statsminister Madsen-Mygdal og af den tidligere Statsminister Stauning, vil møde hinanden, væsentlig kun med at klandre hinanden, stille sig i Mod-

sætningsforhold til hinanden, bekæmpe og lægge for Had hinandens Partier og de Samfundsklasser, som de repræsenterer, ja, hvad vil der saa komme ud deraf? Under Valutadebatten, den Gang vi nærmede os Afgørelsen af Spørgsmaalet om Kronens endelige Fastlæggelse, sagde vi fra vor Side, at Kronepolitikken, saaledes som den havde været ført, vilde give Anledning til store, omfattende sociale Kampe. Dette blev bestridt af dem, der vilde føre Kronen til Pari, de kunde slet ikke forstaa, at noget saadant kunde ske. Men er ikke mange af de Toner, vi har hørt i Dag, et Vidnesbyrd om, at hvis Ministeriet fortsætter ensidigt til den ene eller den anden Side, saa staar man foran en social Kamp af en overordentlig Bitterhed?

Derfor vil jeg for mit Vedkommende haabe, at den nuværende Regering ved sine Forslag har fremlagt sit Syn paa en enkelt Side af Programmet for Krisens Løsning, og at der kan ventes andet fra det — jeg skal nævne, hvad vi for vort Vedkommende savner —, eller at det vil optage Forhandling med andre om, hvad de savner. En Regering, der er stillet som den nuværende, har efter vor Mening ingen politisk, parlamentarisk Berettigelse til at stille Ultimatum eller fremsætte Valgtrusler eller andre Ting, som kun kan vanskeliggøre et i Forvejen mere end tilstrækkelig vanskeligt Samarbejde her paa Rigsdagen. Hvis det nuværende Kompleks af Lovforslag skulde være det hele Kriseprogram, saa vilde noget meget væsentligt i en Krisepolitik ganske savnes. Der er allerede peget paa, at der vel i disse Forslag ligger gemt et Tilsagn om Nedsættelse af de offentlige Byrder, men der er ikke givet nogen som helst Antydning af, om dette Tilsagn nu kan tænkes indfriet, og paa hvilken Maade det tænkes indfriet. Det havde været en stor Styrkelse for denne Plan, hvis den havde været ledsaget af Meddelelser om de Resultater, den skulde medføre. Der savnes i Komplekset Oplysning om — og det er aldeles nødvendigt at faa Oplysning derom —, hvorledes man vil søge at lette Kommunernes Byrder just i det kommende, kritiske Finansaar, hvorpaa denne Plans Gennemførelse jo ikke kan yde nogen væsentlig Indflydelse. Der savnes enhver Antydning af, hvorledes Regeringen tænker sig at løse den Del af Kriseopgaverne, som tager Sigte paa at bringe de i Øjeblikket truede erhvervsdrivende en Hjælp, som kan gøre det muligt for dem at ro sig ud af den rivende Malstrøm, som Krisen har fremkaldt, og redde sig op paa fast